

X. Évfolyam 7. szám
1972. május 3.

- A MAGYAR NYELV HETE
- HAZAFIASKODÁS HELYETT HAZASZERETET
- IRODALMI OLDAL
- TANÁCS A VIZSGÁZÓKNAK — KÉRÉS A VIZSGÁZTATÓKTÓL
- MEDIKUSOK SZALÁMI-DRESSZBEN

SZEGEDI Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Késik, de meddig?

Kerekasztal beszélgetés az orvosegyetemi építkezésekről

Régen köztudott tény: a negyven évvel ezelőtt épült orvosegyetem kinőtte saját területét. Az utóbbi két évtized alatt a SZOTE dolgozóinak száma 154, hallgatóinak száma 98 százalékkal emelkedett — ugyanakkor az oktató, a gyógyító és a tudományos munkában hasznosítható terület csak körülbelül 5—10 százalékkal nőtt.

Az orvosképzésben, a gyógyító és tudományos tevékenységben az egyetemre háruló egyre növekvő követelményeknek egyre nehezebben tud megfelelni. A gondok és megoldásuk lehetőségeinek keresése évek óta „állandó témái” az egyetem vezető testületeinek. A szükséges új beruházások tervezésével és a meglévő épületek felújításával sokszor, sokan és sokat foglalkoztak — mégis úgy tűnik, hogy jelentős előrelépés nem történt. Új építkezések tervei készültek el és „veszttek el”, felújítások kezdődtek és „húzódnak el”. Mi ennek az oka? Mi a jelenlegi helyzet? Milyen változások szükségesek és várhatók? Ezekre s ezekhez hasonló kérdésekre kerestük a választ a napokban az orvosegyetem vezetőivel — dr. Tóth Károly rektorral, dr. Cserháti Istvánnal, az Egyetemi Pártbizottság vb-titkárával és dr. Vass Zoltán főtitkárral — folytatott kerekasztal beszélgetésen.

Millió forintos klinikai ágy

Először a tervezett új beruházásokról s azok sorsáról esett szó. Közülük is elsősorban az idestova tíz éve végeláthatatlan aktatengert, de nem új épületet eredményező tervezésről: az ideg-elmegyógyászati és a II. számú sebészeti klinikáról. 1962-ben erre a létesítményre az egyetem az Egészségügyi Minisztérium közreműködésével országos tervpályázatot hirdetett. A budapesti LAKÓTERV vállalat nyerte a pályázatot és 1966-ban megbízást kapott, hogy 86 millió forinttal készítsen el a kivitelezési terveket. 1968-ra készítette el a LAKÓTERV a beruházási programot 96 millió forintos kalkulációval. Az Egészségügyi Minisztérium még ezzel az összeggel is támogatta volna s megkezdte az építkezést, ha közben nem merülnek fel újabb és újabb részproblémák, miattuk nem tekeződik és drágul a megvalósítás. 1969-re már 181 millió forintra emelkedett a beruházási keretösszeg, amit a minisztérium jóváhagyott. Az újabb kiviteli tervdokumentáció elkészítését azonban a LAKÓTERV — annak ellenére, hogy mindeddig felelőtlenül hitette az egyetemet — nem vállalta. Az egyetem ekkor a Szegedi Tervező Vállalattal kezdett tárgyalni — anélkül, hogy a mulasztásáért a LAKÓTERV vállalat felelősségére vonását szorgalmazta volna. A szegedi vállalat 1970-ben kikalkulálta, hogy az ideg-elmegyógyászati és a II. sz. sebészeti klinika épültömbje 294 millió forintért kivitelezhető. Az Egészségügyi Minisztérium ekkor adatfelülvizsgálatot rendelt el — kérdés, hogy miért csak nyolc éves huza-vona után vizsgálta felül ezt a bonyolult ügyet — megállapították, hogy a két évvel ezelőtti építőipari árak mellett 292 millió forint szükséges ehhez a beruházáshoz. Az Egészségügyi Minisztérium hatásköre szerint 200 millió költségerővel finanszírozhat kiemelt beruházást — úgy döntöttek, hogy az építkezés megvalósításának ügyét megfelelő előkészítés után 1973-ban a Gazdasági Bizottság elé terjesztik.

Nem változtat az említett tényeken, de a teljesség kedvéért azt is meg kell említeni, hogy az építkezés indulásának elhúzó-dásáért az egyetem gazdasági és műszaki vezetői is felelősek. A késedelemhez az is hozzájárult,

hogy a tervtárgyalásnál az egyetem műszaki vezetője olyan kifogásokat emelt, melyekből később bírósági ügy lett, és melyeket mások véleménye szerint meglehetősen a kivitelezés alatt is megoldhattak volna.

A tíz évvel ezelőtti tervezeti, azóta — sorozatos mulasztások és az építőipari anyagok árának növekedése következtében — 216 millió forinttal drágábban felépíthető klinikán egy-egy körhízi ágy létesítése tehát körülbelül egy millió forintba kerülne jelenlegi helyzetben.

Kis elméleti tömb „nagy” pénzért

A másik tervezett nagyobb beruházás, az úgynevezett kis-elméleti tömb — amelyben három elméleti kutatással foglalkozó intézet kapna helyet — „kútbaesése” nem igényel különösebb magyarázatot: beszédesek a tények. Ennek a létesítménynek adatlapját 1969-ben 10 millió forintos keretösszeggel hagyta jóvá az Egészségügyi Minisztérium. Az építkezést azonban nem kezdték el — vajon miért?

S ma már 25 millióba kerülne a beruházás, ennyi pénz nem áll rendelkezésre, és az egyetem kénytelen volt felbontani erre vonatkozó szerződését a Szegedi Tervező Vállalattal. A tervezésnél egyes intézetvezetők részéről túlzottan tartható igények merültek fel, melyekhez mereven ragaszkodva maguk is előidézték a tervezés elodázását, „elősegítve” ezzel azt, hogy a minisztérium a megígért összeget se bocsássa az egyetem rendelkezésére. Felmerül a kérdés, hogy a mostanában amúgyis gyorsan avuló tervek és az építési költségek drágulása következtében néhány év múlva mennyivel kerül majd többbe ez a beruházás, — nem lenne ésszerűbb és olcsóbb most biztosítani az egyetemnek az építkezéshez szükséges támogatást?

Az új beruházásokon kívül elég nagy gondot okoz az egyetemnek a Véréllató Állószőnyeg is. Az Egészségügyi Minisztérium erre az építkezésre 15 millió forintot adna — ám ebből a keretből csak egy földszintes típusú épületet lehetne építtetni, amit viszont a városi tanács (a városrendezési tervekre hivatkozva) nem enged felépíteni a klinika tömbben. A problémát súlyosbítja az, hogy a Véréllató Állomás szervezeten belül nem is az egyetemhez tartozik, hanem az Országos Véréllató Szolgálathoz. Az egyetem vezetése arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár az egyetemnek, mint kezelő intézménynek jobb lenne ugyan, ha a klinika kertben építenék fel a vérellató állószőnyeg, de ha ott 15 millió forintból ez nem lehetséges, akkor építsék a város más helyére, mindegy, hogy hová — az a fontos, hogy megvalósuljon. Felmerül azonban a kérdés, hogy a város és a megye vezető szervei miért nem kezelik rugalmasabban ezt a problémát, miért nem segítik az egyetem ezen — és sok más — gondjának megoldását? A SZOTE klinikái évente 32 ezer beteget gyógyítanak átlagban 13—14 napig, nagy feladatot vállalva ezzel a város és a terület egészségügyi ellátásában — kevéske alapnak ítélné ez ahhoz, hogy a város kicsit több törődést tanúsítson az egyetem iránt?

Szerződéses megbeszélések, halasztgatások

S bizony több törődéssel, felelősséggel kezelhetnék az építőipari vállalatok is a SZOTE-n vállalt munkálatokat. Az egyetem jelenleg folyamatban levő egyetlen új beruházás — a klinika kertben épülő kis biológiai tömb — és a felújítások — pél-

Mit jelent a komplex államvizsga?

Sokakat érdekel: milyen lesz az új, komplex államvizsga, mikortól vizsgáznak eszerint a végzős hallgatók? A Természettudományi Kar Dékáni Hivatalában azt a választ kaptuk, hogy az új államvizsgát csak a következő tanévben vezetik be. E tanév második félévének feladata az előkészítés. Mielőtt megalakulnak az államvizsga bizottságok — elnökeiket a minisztérium nevezi ki — kidolgozzák a kérdéseket. A bizottságok tagjai lesznek a szakmódszertan oktatói is. Ugyanis az új államvizsga alkalmazáscentrikus lesz, vagyis egy fiktitív óravázlat elkészítésével kell számot adniuk a hallgatóknak a szaktárgyak, a módszertan, az ideológiai tárgyak ismeretéről. Az előkészítés során döntenek afelől is, hogy milyen segédanyagokat használhatnak a hallgatók az államvizsgán, valamint arról, hogy a vizsga előtt mennyi idővel kapják meg a kérdéseket. A tudományegyetemek közötti eddigi megbeszélések alkalmával merültek fel olyan javaslatok is, hogy a vizsga előtt egy hónappal, de olyanok is, hogy két nappal kapják meg a hallgatók a kérdést. Valószínű, hogy a Természettudományi Kar úgy dönt, hogy egy nappal előbb, vagy a vizsganap reggelén osztják ki a kérdéseket. A 72/73-as tanév végzései egyébként már szeptemberben megismerkedhetnek szaktárgyaik kérdéseivel. Minden tárgyból 30—30 kérdésre bontják föl az államvizsga anyagát.

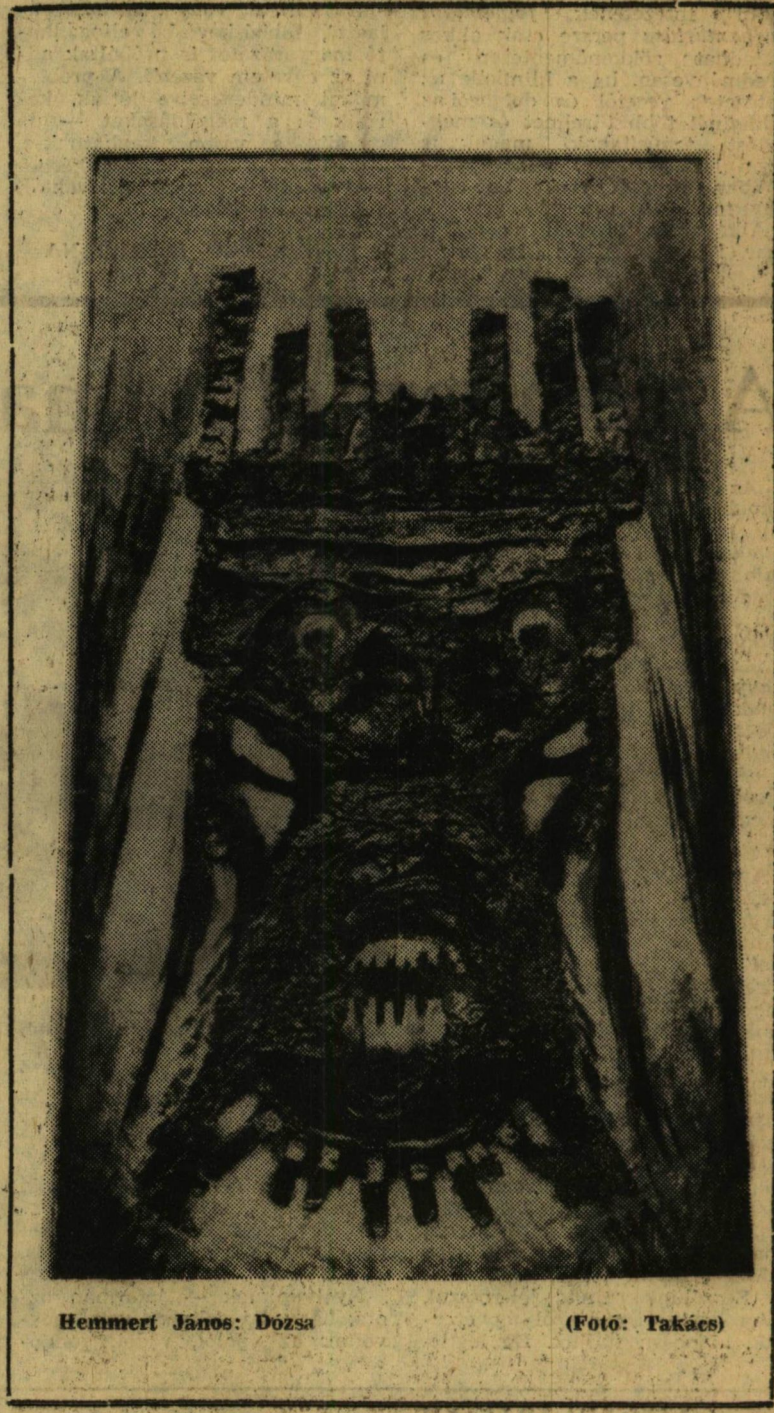
Aki bármilyen felvilágosítást szeretne kapni a komplex államvizsgáról, forduljon a kar tanulmányi osztályához.

A művelődésügyi minisztérium lehetőséget adott arra, hogy kísérletképpen már ebben a tanévben bevezessék a komplex államvizsgát.

A Bölcsészettudományi Kar Magyar Irodalomtörténeti és Magyar Nyelvtudományi Tanszéke, valamint a történelem tanszékek élnek is ezzel a lehetőséggel. Így a magyar-történelem szakos hallgatók vizsgáznak az új módszer szerint.

A magyar államvizsgán a hallgatók egy irodalmi és egy nyelvtani tételt kapnak. Az irodalom feleletben először röviden utalniuk kell a témára vonatkozó legfontosabb tudnivalókra és azokra a forrásművekre, amelyeket a szaktanár órára való felkészülése során használt. A továbbiakban az iskolai tanítással kapcsolatos feladatokat kell megoldani. A tétel kidolgozásához a felkészülési idő alatt vizsgázóknak rendelkezésére állnak a tantervek, iskolai tankönyvek, szaktanári kézikönyvek és lexikonok. Szóbeli felelet és a feladat megoldását mutató vázlat bizonyítja majd a vizsgázók szaktárgyi, módszertani, pedagógiai és filozófiai felkészültségének színvonalát. Ha például egy anyag-részből tématervet kell készítenie a vizsgázónak, akkor arról is számot kell adnia, hogy egyes órákon milyen didaktikai feladatokat szándékozik megoldani: ismeretnyújtás, gyakorlás, jártasság- és készségfejlesztés, erkölcsi, politikai, világnézeti esztétikai nevelés, ellenőrzés. Vázlatában fel kell tüntetnie továbbá a tanári és tanulói tevékenységformáit az órákon, valamint a koncentrációt és szemléltetést. A megoldásnál elsősorban a gimnáziumi szempontokra és követelményekre kell elkészíteni a felelet kidolgozását. Az általános és szakközépiskolákban is szereplő témáknál utalni kell az ottani feldolgozás mód eltéréseire és sajátosságaira.

A nyelvtani és történelmi államvizsgát is ehhez hasonlóan szándékoznak megvalósítani.

Hemmerl János: Dózsa

(Fotó: Takács)

(Beküldés a 2. oldalon.)